

gav deres Tilslutning til, at den norske Opfordring toges til Følge. Regeringen udnævnte derefter en Forhandlingsdelegation, bestaaende af et Medlem af hvert af de store Partier, nemlig: de Herrer Folketingsmand J. C. Christensen, Folketingsmand Th. Stauning, Folketingsmand, Baron Reedtz-Thott og Bankdirektør Hassing Jørgensen. Til Medlemmer af den norske Delegation udnævntes de Herrer Stortingsmand, Skibsreder Joh. Ludw. Mowinkel, Stortingsmand, Redaktør C. J. Hambro, Lagtingspræsident, Gaardbruger Kr. Høgset og Professor Halvdan Koht.

Resultatet af den samlede Delegations Forhandlinger blev et Forslag til en Overenskomst om praktiske Spørgsmaal til Styrelse af det venskabelige Forhold mellem de to Lande, idet hver Stat for sig forbeholdt sig sit principielle Syn paa de Spørgsmaal vedrørende Grønland, som ikke er omhandlet i Overenskomsten, saaledes at ved den intet er præjudiceret og intet opgivet eller forspildt, og Flertallet er af den Opfattelse, at en Overenskomst som den saaledes tilvejebragte er egnet til at sikre Bevarelsen og den videre Udvikling af et venskabeligt Forhold til Norge med Anerkendelse af de før 10. Maj 1921 bestaaende faktiske Rettigheder for norske Fangstskibe, idet man samtidig lægger Vægt paa, at der ved Artiklen om en eventuel Kolonisation ved Scoresbysund og Aftalerne om den danske Regerings Udstedelse af Særbestemmelser for Strækningen Nord for Lindenowsfjord og dens Fastsættelse af Grænserne for Angmagssalikedistriktet er skabt Betingelser for at etablere en større Betyggelse for den indfødte Befolknings Erhvervsinteresser, end man før 1921 har fundet paakrævet.

Overfor den Tvivl, der er kommet til Orde angaaende Traktatens folkeretlige Rækkevidde, maa det hævdes, at Danmark fuldt ud fastholder sin Højhedsret over hele Grønland.

For saa vidt i øvrigt angaar Eskimoerne og deres Interesser, har Udvalget ved Samraad bragt i Erfaring, at det er Regeringens Hensigt at sætte sig i Forbindelse

med Sydgrønlands Landsraad vedrørende de Bestemmelser, som man i Forbindelse med Overenskomsten og i Overensstemmelse med de trufne Aftaler maatte ønske at fastsætte til Værn for Eskimoernes Erhvervsinteresser paa Kyststrækningen Nord for Lindenowsfjord, ligesom det i det hele er Regeringens Agt nøje at vaage over Eskimoernes Velfærd og at indlede Forhandlinger ad international Vej om en Form for Aftaler angaaende skaansom Jagt og Fangst paa det internationale Søterritorium om Grønland. Derfor mener Flertallet, at Overenskomsten ikke vil skade den grønlandske Befolknings Livsinteresser, men snarere vil yde disse større Sikkerhed.

I Henhold til ovenstaaende indstiller Flertallet Forslaget til Vedtagelse.

Et *Mindretal* (Holger Andersen og Pürschel) indstiller, at Samtykke til Indgaaelse af Overenskomsten ikke meddeles.

Under den offentlige Drøftelse af Overenskomstudkastet har der fra forskellige Sider været fremhævet folkeretlige Betæneligheder ved dette. Mindretallet har personlig ikke delt disse Betæneligheder, men har været af den Opfattelse, at Danmarks Højhedsret over hele Grønland, derunder ogsaa Østgrønland, er folkeretlig uangribelig, og at Overenskomsten, selv om dens Udtryk med Forsæt er valgt saa neutrale, at de i og for sig er forenelige saavel med den fra dansk som med den fra norsk Side hævdede Opfattelse af dette Spørgsmaal, dog paa enkelte Punkter maa siges at være lettere forstaaelig ud fra og altsaa bedre forenelig med den danske Opfattelse end med den norske.

Mindretallet har fremdeles ment, at Overenskomsten ikke paa noget Punkt indeholder noget Afkald paa den fulde Udøvelse af Højhedsretten.

I denne Opfattelse er Mindretallet blevet bestyrket ved den for Udvalget foreliggende Udtalelse fra Professor, Dr. jur. P. J. Jørgensen angaaende Overenskomstens folkeretlige Betydning, hvilken Erklærings Slutning findes aftrykt blandt Bi-